

O PREZENȚĂ PRECARĂ, UN VIITOR DE CARE SE LEAGĂ -TOTUȘI- MULTE SPERANȚE

La 20 august 1967, un concurs de împrejurări îmi oferea prilejul să asist la debutul în Divizia A al uneia dintre cele mai inedite prezențe din fotbalul nostru: A.S.A. Tg. Mureș. Atunci, la sfârșitul unei partide în care militarii obțineau, pe teren propriu primele două puncte în dauna puternicului „11” studențesc clujean, notam în carnetul personal citeva impresii și formularea unei încercări de concluzie: „A.S. Armata Tg. Mureș este o echipă viguroasă, de elan, dar sub nivelul mediu al primei divizii, în cadrul căreia elementul caracteristic îl reprezintă decalajul valoric accentuat dintre compartimentele formației”.

O săptămână mai târziu, învingând surprinzător pe Steaua, chiar la București, mureșenii se instalau în fruntea clasamentului, parodiind parcă, în goana după agoniseala de puncte, lupta pentru înfruntare. Apoi, începând chiar din etapa a treia, „zestrea” s-a arătat din ce în ce mai săracă și consecințele ei s-au răsfirțat direct asupra poziției ocupate în clasament: locul 8 la sfârșitul turului (13 p.) și 12 (22 p.) — la limita barajului — după consumarea returului.

Situația s-a repetat, aproape identică și în ediția 1968-1969 a campionatului republican: tot locul 8 în tur, dar cele 15 puncte acumulate în toamna anului 1968 s-au arătat, de astă dată, în finalul înțrecerii, insuficiente pentru a putea evita retro-

gradarea, fără ajutorul „șutului istoric” al lui Badea, care printr-o bizară ironie a soartei, a transferat sentința unei penitențe în Divizia B, de pe seama militarilor mureșeni pe aceea a Progresului București!

RECOLTA UNEI TOAMNE TRISTE

Doi ani de la debutul echipei A.S.A. în Divizia A, urmăream la 16 august în prima etapă a acestui campionat, evoluția militarilor mureșeni la Cluj, în compania unei noi promovate, C.F.R. Din vechia garnitură lipseau acum patru din jucătorii de bază care dădeau culoare echipei: Raksi, Pavlovici, Dumitriu III, Mureșan. Notam la sfârșitul unei partide care numai arareori trăda disputa dintre două divizionare A: „A.S.A. se prezintă ca o formație lipsită de vigoare, resemnată înainte de luptă, cu un joc bătrânesc, deși media de vîrstă a jucătorilor o încadrează printre echipele tinere ale campionatului. Reducerea decalajului valoric, individual și pe compartimente, s-a realizat pe seama unei nivelări în jos și în detrimentul randamentului de ansamblu”.

Acesta a fost începutul. A urmat apoi (a se vedea diagrama comportării) o încercare de evadare din zona pericolului, realizată parțial și temporar printr-un „virf” în etapa a patra. Jocul cu Steaua însă, a marcat prăbușirea, sau mai exact, revenirea la nivelul depresionar din ultima etapă a

championatului trecut. De-abia de aici înainte începe lupta grea pentru redresarea echipei. Efectele nocive ale dezechilibrului moral și atmosfera de panică generală care au cuprins, la un moment dat, într-un circuit închis, pe jucători, conducători și spectatori, au constituit principala dificultate în calea unor realizări mai eficiente. Și totuși, rezultatele unor demne strădanii încep să apară, concretizate atît printr-o ușoară îmbunătățire a jocului cît și prin creșterea numărului de puncte, acestea însă insuficiente pentru modificarea unei poziții care situează A.S. Armata, la sfârșitul acestui tur pe ultimul loc în clasament.

Așadar, bilanțul celei de-a treia toamne în Divizia A a însemnat pentru echipa din Tg. Mureș prima excepție de la regula bunei comportări autumnale din anii 1967 și 1968.

Explicații?

PE URMELE ADEVĂRULUI

Primul căruia îi solicităm părerea, col. Alex. Florescu, președintele asociației, ne prezintă succint situația unei echipe pe care a cunoscut-o cu puțin înainte de începerea campionatului:

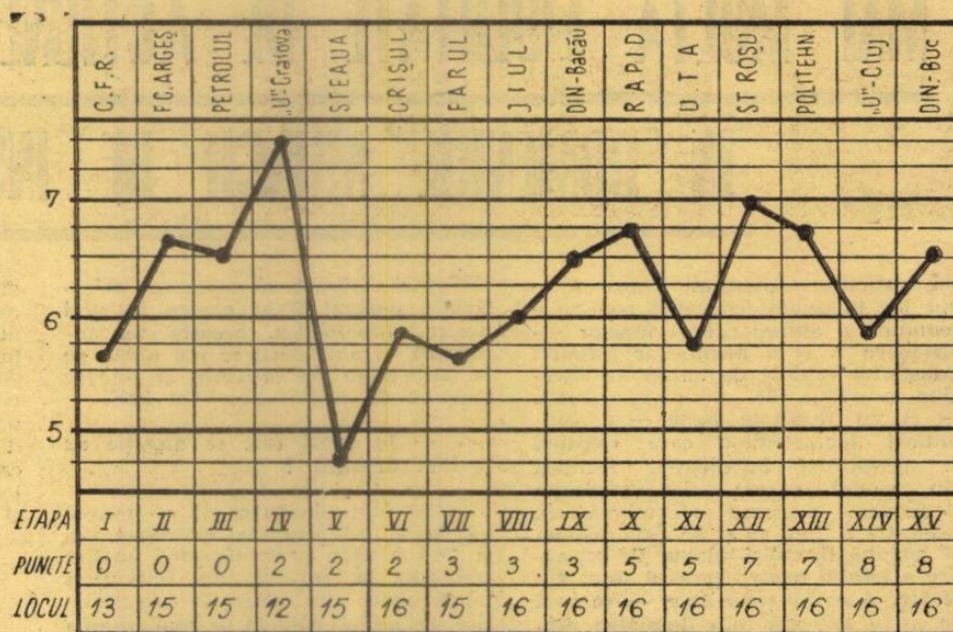
„Am preluat o moștenire

Pentru Dinamo București, meciul cu A.S.A. n-a fost deloc ușor, fapt ce reiese și din imaginea noastră, în care Dinu (D) apare încolțit de cinci adversari

grea, referindu-mă atît la starea morală a formației zdruncinată de luptă pentru evitarea retrogradării, la lotul destul de restrîns și neomogen în ceea ce privește posibilitățile și perspectiva, dar mai ales la sărăcia acumulărilor dobîndite în perioada de pregătire, efectuată sub conducerea succesivă a trei antrenori, dintre care unul era pe punctul de plecare (T. Bone), al doilea de tranziție (Bociardi) și, în fine, ultimul — care avea să rămînă — (P. Steinbach) nu cunoșteau nici jucătorii și nici echipa. A urmat o etapă de căutări, de actualizare a relațiilor jucători-antrenor, desfășurate în plină activitate competițională și uneori în condițiile unei insuficiente colaborări între membrii colectivului tehnic. „Momentul Steaua”, apărut într-o perioadă de puternice frământări interne, a adîncit dimensiunile crizei îngreunînd în același timp și activitatea de redresare a echipei. Și totuși, departe de a renunța la luptă, am căutat să ne stringem rîndurile, reușind — cu prețul unor eforturi greu de imaginat — să ne refăcem în bună parte — din mers — potențialul fiziologic și moral cu ajutorul căruia am îmbunătățit jocul de ansamblu al formației, obținînd citeva victorii de prestigiu și încă 6 puncte la activ”.

Dar jucătorii? Care este punctul lor de vedere? Portarul Bay — profesor de educație fizică — îndepărtat cîndva din lot

Graficul 2

pentru curajul de a spune lucrurilor pe față — apreciază ca nesatisfăcătoare calitatea antrenamentelor, atît în ceea ce privește intensitatea cît și conținutul lor. Și, firește, în această situație, efectul stimulatoriu al instruirii nu putea fi decît redus. Fundașul Czako — unul din veteranii echipei — recunoscînd în comportarea sa din ultima vreme o atitudine de neglijare a obligațiilor de jucător în favoarea celor de student,

dragă Niki, și ca o confirmare a celor afirmate, privește diagrama golurilor înscrise și primite. Și pentru că tot sintem pe urmele unor realități, iată — în graficul nr. 1 — și oglinda contribuției individuale — cantitativă și calitativă — la reprezentarea celor 1350 de minute ale turului acestui campionat.

CU FAȚA SPRE VIITOR

„În ciuda unui prezent evident precar, arată col.

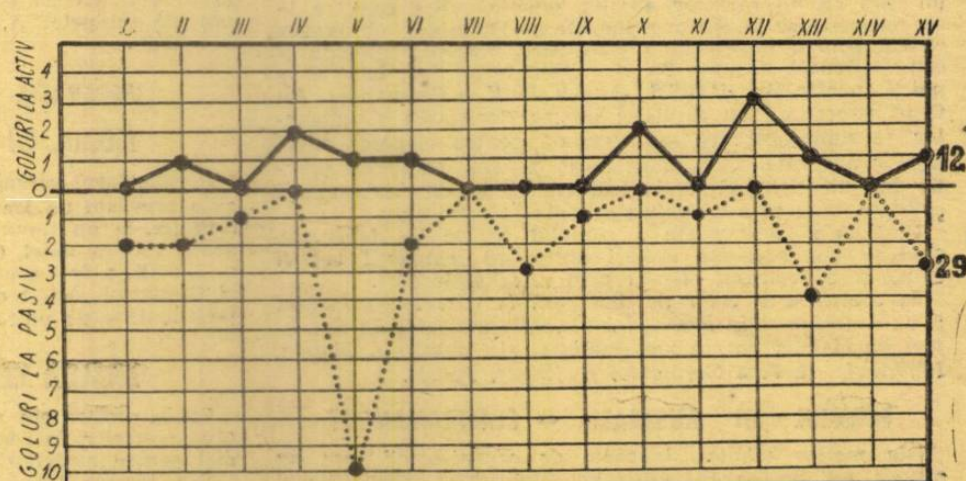
1970, o primăvară și o vară mai fierbinte ca în alți ani. Sper într-o luptă dreaptă, la capătul căreia învingători și învinși, să-și primească, în picioare, răsplata eforturilor. Pentru noi bătlia returului a început odată cu consumarea ultimei etape a turului”.

La rîndul lor, jucătorii apreciînd cu mult simț de răspundere și realitate, situația prezentă a echipei lor — consideră, fără a afișa un fals optimism, campionatul departe de a fi jucat, iar șansele lor — teoretice vorbind — suficiente pentru a se menține în rîndul primelor 16 formații ale țării. „Cu condiția să ne pregătim mai intens și animați de sentimentul împlinirii unei mari datorii, față de noi și de colectiv” — afirmă Czako.

★

Cînd m-am despărțit de lotul echipei din Tg. Mureș am rămas — mărturisesc — plăcut surprins de atmosfera de optimism care domnește printre conducători și jucători militari, în ciuda grelelor încercări la care au fost supuși în toamna acestui an. Instinctiv însă, mi-am amintit de configurația actuală a clasamentului și am rămas pe gînduri... Apoi, am început să-mi defilez pe ecranul memoriei imagini din scurta existență a echipei mureșene. I-am revăzut în postura de „calif de o zi” după etapa a doua a turului din toamna lui 1967... învingători asupra unor echipe ca Steaua și Dinamo... Mi-am amintit de o după-amiază de iunie a acestui an și i-am revăzut retrogradați și salvați de la retrogradare în același minut. Apoi, iar am privit clasamentul turului 1969. Și în fața unor elemente atît de contradictorii, mi-am spus — ca și în alte ocazii — că în fotbal totul este posibil. Mai ales atunci cînd ceea ce-ți propui a realiza se sprijină pe o muncă neobosită și pe dorința permanentă de autodepășire.

Mihail IONESCU

Graficul 3

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE	MEDIA PE COMPARTIMENTE
1 SOLYOM	8	708	737	656
2 BAY	5	450	700	
3 UNGVARI	3	192	533	
4 SLEAM	15	1350	646	605
5 CSAKO	14	1260	643	
6 TOTH	14	1226	630	
7 DONDOȘ	15	1294	608	
8 BALAS	1	90	500	561
9 SZÖLÖSI	6	540	650	
10 CIUTAC	15	1324	626	
11 SIKO	10	884	620	
12 HAJNAL	9	545	550	551
13 MACOI	7	316	540	
14 LUNGU	2	180	500	
15 CANIARO	14	1187	685	
16 LUCACI	13	920	640	551
17 TRĂZNEA	14	1094	630	
18 NAGHI	13	1047	600	
19 DODU	1	90	500	
21 SZILAGHI	3	133	400	551
22 BALINT	1	20	400	
TOTAL ECHIPĂ	—	14850	593	

Graficul 1